

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ"ג ע"ב

פרשת תזריע

טקסט הזוהר

כד נפיק לעלמא, אזדמן ההוא צולמא לגביה, ואשתתף בהדיה, ואתרבי עמיה. כמה דאתמר, (תהלים לט) אך בצלם יתהלך איש. ובההוא צלם אשתתפו (אשתכחו) יומי דבר נש, ותליין ביה, הדא הוא דכתיב, (איוב ח) כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי צל ימינו ודאי. ומן יומא דמתעברא אתתא עד יומא דאולידת, לא ידעין בני נשא עובדוי דקודשא בריך הוא, כמה אינון רברבין, וכמה אינון עלאין. הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) מה רבו מעשיה יי' וגו'.

תרגום לעברית

כשיוצאת לעולם, מזדמן לה אותו הצלם, ומשתתף עמה, ומתגדל עמה, כמו שנאמר אך בצלם יתהלך איש. ובאותו הצלם משתתפים (נמצאים) ימי האדם ותלויים בו. זהו שכתוב (איוב ח) כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי צל ימינו ודאי. ומיום שמתעברת האשה עד היום שמולידה, לא יודעים בני אדם את מעשי הקדוש ברוך הוא כמה הם גדולים וכמה הם עליונים. זהו שכתוב (תהלים קד) מה רבו מעשיה יי' וגו'.

תא חזי, כל רוחין דעלמא כלילין דכר ונוקבא, וכד נפקין, דכר ונוקבא נפקין, ולבתר מתפרשן בארחייהו, אי זכי בר נש, לבתר מזדווגי כחדא. והיינו בת זוגו, ומתחברין בזווגא (ס'א בגוונא) חד בכלא, רוחא וגופא. דכתיב, (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למינה. מאי למינה. ההוא רוחא דבר נש דנפיק זוגיה דדמי ליה.

תרגום לעברית

בא ראה, כל רוחות העולם כלולות זכר ונקבה, וכשיוצאות, יוצאות זכר ונקבה, ואחר כך נפרדים בדרכיהם, אם זוכה האדם, אחר כך מזדווגים יחד. והיינו בת זוגו, ומתחברים בזוג (בגון) אחד בכל, רוח וגוף, שכתוב (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למינה. מה זה למינה? אותה רוח האדם שיוצאת זוגו שדומה לו.

טקסט הזוהר

ומאי הארץ, כמה דאת אמר, (תהלים קלט) רקמתי בתחתיות ארץ. והא אוקמוה. תוצא הארץ ודאי, דהא מנה נפקין נפש חיה, כמה דאוקימנא, דא רוחיה דאדם קדמא, היינו דכתיב, (בראשית ג) ומפרי העץ אשר בתוך הגן. ומפרי העץ, דא קודשא בריך הוא, אשר בתוך הגן, אשר בתוך האשה, תנינן, היינו, אשה כי תזריע וילדה זכר, כתיב. ולא כליל דכר ונוקבא, כפום אורחוי דעלמא, דאינון, גרמו ליה, דלא מתחברין, כמה דנפקין מלעילא זוגות.

תרגום לעברית

ומה זה הארץ? כמו שנאמר רקמתי בתחתיות ארץ, והנה פרשוה. תוצא הארץ ודאי, שחרי ממנה יוצאים נפש חיה, כמו שבארנו, זו רוחו של אדם הראשון, זהו שכתוב (שם ג) ומפרי העץ אשר בתוך הגן. ומפרי העץ - זה הקדוש ברוך הוא. אשר בתוך הגן - אשר בתוך האשה שנינו, היינו אשה כי תזריע וילדה זכר כתוב. ולא כולל זכר ונקבה כפי דרך העולם, שהם גרמו לו, שלא מתחברים כמו שיוצאים מלמעלה זוגות.

בגין דאָדעם קדמאָה, וְזוּג דיליה, חָבוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא מִתְפָּרְשִׁין, כַּד נִפְקִין מִלְּעִילָא, עַד דְּהוּה רַעְיָא קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִי זָכָה בַּר נָשׁ, יִהְיֶה לִיה זִוְגָתוֹ, וְאִי לֹא, מִפְּרִישִׁין לֵה מַנְיָה, וְיִהְיֶה לֵה לְאַחֲרָא, מוֹלִידִין בְּנִין דְּלֹא כְדָקָא יָאוּת. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם. מֵאִי רוּחִי, רוּחוֹ מִפְּעִי לִיה, אֵינּוֹן תִּרְיִן רוּחִי, דְּנִפְקִי זִוְגוֹת, לֹא יִדּוֹנוֹן כְּחֻדָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, וַיִּלְדָּה זָכָר, וְלֹא כָּלִיל דְּכַר וְנוֹקְבָא, כַּפּוּם אוֹרְחוֹי דְּעִלְמָא, דְּאֵינּוֹן גָּרְמוּ.

תרגום לעברית

מִשּׁוּם שְׂאָדָם הָרָאשׁוֹן וְזוּגוֹ חֲטָאוּ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל כֵּן נִפְרָדִים כְּשִׁיזְצָאִים מִלְּמַעְלָה, עַד שִׁיְהִיָּה רְצוֹן מִלְּפָנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. אִם זֹכָה אָדָם, נוֹתֵנִים לוֹ זִוְגָתוֹ, וְאִם לֹא - מִפְּרִידִים אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ, וְנוֹתֵנִים אוֹתָהּ לְאַחֵר, מוֹלִידִים בְּנִים שְׁלֹא כְּרָאוּי. וְעַל זֶה כְּתוּב (שם ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם. מַה זֶּה רוּחִי? רוּחוֹ הִיָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת! אוֹתָן שְׁתֵּי רוּחוֹת שִׁיזְצָאוּת זִוְגוֹת, לֹא יִדּוֹנוּ יַחַד. וְעַל זֶה כְּתוּב וַיִּלְדָּה זָכָר, וְלֹא כוֹלֵל זָכָר וְנוֹקְבָה כָּפִי דְרָךְ הָעוֹלָם, שְׁהֵם גָּרְמוּ.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לָאוּ הָכִי, דְּהָא כָּלָא, דְּכַר וְנוֹקְבָא כְּלִילָן כְּחֻדָּא, וּמִתְפָּרְשִׁין לְבִתָּר, אֲבָל וַיִּלְדָּה זָכָר, כְּלִילָן כְּחֻדָּא מְסֻטָּרָא דִּימִינָא, וְאִם נִקְבָּה תִלְדַּ, כְּלִילָן בְּחֻד נּוֹקְבָא וּדְכַר מְסֻטָּרָא שְׁמָאֵלָא, דְּשִׁלְטָא סֵטֶר שְׁמָאֵלָא עַל סֵטֶר יְמִינָא יִתִּיר, וּדְכוּרָא אֲתַכְפֵּיָא בִּימִינָא דְּלֹא שְׁלְטָא, וּכְדִין הָהוּא דְּכַר דְּנִפְקִי מִגּוֹ נּוֹקְבָא, מְסֻטָּר שְׁמָאֵלָא, כָּל אוֹרְחוֹי כְּנוֹקְבָא (וְלֹא אַקְרִי דְּכַר), אֲבָל דְּכַר דְּנִפְקִי מִגּוֹ יְמִינָא, הוּא שְׁלְטָא, וְנוֹקְבָא דְּנִפְקָא מִנִּיהּ אֲתַכְפֵּיָא, דְּהָא סֵטֶר שְׁמָאֵלָא לֹא שְׁלְטָא, וְעַל דָּא וַיִּלְדָּה זָכָר כְּתִיב.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא כָּה, שֶׁהָרִי הַכֵּל, זָכָר וּנְקֵבָה כְּלוּלִים יַחַד, וְאַחֲרֵי כֵּן נִפְרָדִים. אֲבָל וַיִּלְדָּה זָכָר, כְּלוּלִים יַחַד מִצַּד הַיָּמִין. וְאִם תֵּלַד נְקֵבָה, כְּלוּלִים בְּאַחַד נְקֵבָה וְזָכָר מִצַּד הַשְּׂמָאל, שְׂוִיתָר שׁוּלֵט צִד הַשְּׂמָאל עַל צִד הַיָּמִין, וְהַזָּכָר נִכְנָע בַּיָּמִין שֶׁלֹּא שׁוּלֵט, וְאִזּוֹ אוֹתוֹ הַזָּכָר שְׂוִיָצָא מִן הַנְּקֵבָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, כָּל דֶּרֶכּוֹ כְּמוֹ נְקֵבָה (וְלֹא נִקְרָא זָכָר). אֲבָל הַזָּכָר שְׂוִיָצָא מִתּוֹךְ הַיָּמִין, הוּא שׁוּלֵט, וְהַנְּקֵבָה שְׂוִיָצָא מִמֶּנּוּ נִכְנָעֶת, שֶׁהָרִי צִד הַשְּׂמָאל לֹא שׁוּלֵט, וְעַל כֵּן כָּתוּב וַיִּלְדָּה זָכָר.

טקסט הזהור

וְכַמָּה אֶלֶף וּרְבָבִין נִפְקִי בְּזִמְנָא חָדָא לְעֵלְמָא. וּמִן יוֹמָא דְאַפָּקֶת לֹוֹן, לָא אֶקְרוּן נִפְשָׁן, עַד דְּאִתְיִישְׁבֹן בְּגוּפָא. וְכַמָּה הוּא, ל' ג' יָמִים. הֵיִינוּ דְכָתִיב, וְשָׁלֹשִׁים יוֹם וְשָׁלֹשֶׁת יָמִים וְגו'. וְטַמְאָה שְׁבַעֲת יָמִים, דְּהָא כָּל שְׁבַעֲת יָמִים לֹא עָאֲלִין רוּחִין לְגַבָּה, לְאַתְקַשְׁרָא בָּהּ, וְכָל אֲלִין שְׁבַעֲת יָמִים, רוּחָא אֲזֵלָא בְּגוּפָא, לְאַשְׁכַּחַא אֲתֵרִיָּה. וְכִדִּין כָּתִיב, (וַיִּקְרָא כֹב) וְהָיָה שְׁבַעֲת יָמִים תַּחַת אֲמוֹ.

תרגום לעברית

וְכַמָּה אֶלְפִים וּרְבָבוֹת יוֹצְאִים בְּפַעַם אַחַת בְּעוֹלָם. וּמֵהַיּוֹם שֶׁמוֹצִיָּאָה אוֹתָם, לֹא נִקְרָאִים נִפְשוֹת, עַד שֶׁהֵן מִתְיִשְׁבוֹת בְּגוּף. וְכַמָּה הוּא? שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשָׁה יָמִים. הֵיִנוּ שְׁכָתוּב וְשָׁלֹשִׁים יוֹם וְשָׁלֹשֶׁת יָמִים וְגו'. וְטַמְאָה שְׁבַעֲת יָמִים, שֶׁהָרִי כָּל שְׁבַעֲת יָמִים לֹא נִכְנָסִים אֵלֶיהָ רוּחוֹת לְהִתְקַשֵּׁר בָּהּ, וְכָל שְׁבַעֲת הַיָּמִים הִלְלוּ הָרוּחַ הוֹלֵכֶת בְּגוּף לְמַצָּא אֶת מְקוֹמָהּ, וְאִזּוֹ כָּתוּב (וַיִּקְרָא כֹב) וְהָיָה שְׁבַעֲת יָמִים תַּחַת אֲמוֹ.

טקסט הזהור

וּבְיוֹמָא תְּמִינָאָה, אֲתֵהֲדְרוּ רוּחָא וְגוּפָא לְאַתְחַזָּאָה קָמִי מִטְרוּנִיתָא, וְלְאַתְקַשְׁרָא בָּהּ, וּבְדִכּוּרָא, בְּגוּפָא וּבְרוּחָא. וְשָׁלֹשִׁים יוֹם וְשָׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל דְּמִי טְהֵרָה, לְאַתְיִישְׁבָא רוּחָא בְּגוּפָא. וְג' יָמִים מְאִי עֲבִידְתִּיָּהּ. אֶלָּא שְׁלֹשֶׁת יָמִים דְּמִלָּה, דְּרַבִּיָּא כְּאִיב, וְרוּחָא

לֹא שְׂרִיָּא מְדוּרִיָּה בְּגוּפָא כְּשָׂאָר יוּמִין, וְעַל דָּא וּשְׁלֵשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדְמֵי טְהָרָה.

תרגום לעברית

וביום השמיני חוזרים הרוח והגוף להראות לפני הגבירה ולהקשר עמה, ובזכר, בגוף וברוח. ושלשים יום ושלשת ימים תשב על (ב) דמי טהרה, שתתישב הרוח בגוף. ושלשה ימים מה עושים? אלו שלשת ימי המילה, שלתינוק כואב, והרוח לא שמה את מדורה בגוף ככשאר הימים, ועל כן - ושלשים יום ושלשת ימים תשב בְּדְמֵי טְהָרָה.

טקסט הזוהר

בְּדְמֵי טְהָרָה בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר יָמֵי טְהָרָה. בְּדְמֵי טְהָרָה, אֵלִין, דְּמֵי מִלָּה, דְּמָא בְּתֵר דְּמָא דְּאֵתִי מִרְבָּיָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא נָטִיר לְאִינוּן דְּמֵי כָּל אֵלִין יוּמִין, הֵדָא הוּא דְּכֵתִיב, תֵּשֵׁב בְּדְמֵי טְהָרָה. טְהָרָה סְתָם, וְלֹא אֲדָכִיר ה' א' בְּתֵרָאָה, דְּלֹא תִימָא טְהָרָה דְּמִטְרוּנִיתָא, אֲלֵא טְהָרָה סְתָם, דְּמֵי טְהָרָה אֲקֵרוּן אֵלִין דְּמֵי דְּכָיָא.

תרגום לעברית

בְּדְמֵי טְהָרָה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כֶּף יָמֵי טְהָרָה. בְּדְמֵי טְהָרָה - אֵלִין דְּמֵי מִלָּה, דָּם אַחֵר דָּם שָׂבֵא מִהִתִּינוּק, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם דְּמִים כָּל הַיָּמִים הָלָלוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב תֵּשֵׁב בְּדְמֵי טְהָרָה, טְהָרָה סְתָם, וְלֹא הִזְכִּיר ה' א' הָאַחֲרוֹנָה, שְׁלֹא תֹאמַר הַטְהָרָה שֶׁל הַגְּבִירָה, אֲלֵא טְהָרָה סְתָם. דְּמֵי טְהָרָה נִקְרָאִים יָמֵי הַטְהָרָה הָלָלוּ.

טקסט הזוהר

רַעִיָּא מִהִימְנָא (וִיקְרָא יב) וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי יְמוּל בְּשָׂר עֶרְלָתוֹ. פְּקוּדָא דָּא, לְמַגְזֹר לְתַמְנִיָּא יוּמִין גְּזִירוֹ דְּקִימָא קִדִּישָׁא. רְזָא עֲלָאָה, דְּכֵתִיב, (תהלים כה) סוֹד יְיָ לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. לְמָאן, לְאִינוּן יִרְאִיו אִינוּן דְּחִלִּי חֲטָאָה, דְּהָא רְזָא דְּקִימָא קִדִּישָׁא לֹא אֶתְחַזִּי לְגִלְאָה בֵּר לְהוּ. וְרְזָא דְּקִימָא קִדִּישָׁא, הָא אוּקְמוּהּ וְאַתְמַר בְּכֶמָה דּוּכְתִּין.

וביום השמיני ימול בשר ערלתו. מצוה זו למול לשמנה ימים מילת ברית הקדש. סוד עליון, שכתוב (תהלים כה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם. למי? לאותם יראיו, אותם יראי חטא, שהרי סוד הברית הקדוש לא ראוי לגלות, רק להם. ואת סוד הברית הקדוש הרי פרשוהו, ונתפאר בכמה מקומות.

טקסט הזוהר

ורזא דא, לח' יומין, איהו חיובא על עלמא, לכל עמא קדישא. דכתיב, וביום השמיני ימול בשר ערלתו. יום השמיני, דא הוא את קיימא קדישא, ואיהו תמינא לכל דרגין. וגזירו דההוא קיימא, לאעברא ההוא ערלה. מקמי ברית.

תרגום לעברית

וסוד זה לשמנה ימים הוא חיוב על העולם, לכל העם הקדוש, שכתוב וביום השמיני ימול בשר ערלתו. יום השמיני - זהו אות ברית הקדש, והוא שמיני לכל הדרגות, ומילת אותו הברית להעביר אותה ערלה מלפני הברית.

טקסט הזוהר

דהא ביהו זמנא דמתכנשי עמא קדישא לאעברא ההוא ערלה מקמי ברית, קודשא בריה הוא כניש כל פמליא דיליה, ואתגלי ודאי לאעברא לההוא ערלה לעילא, מקמי ברית קיימא קדישא. דהא כל עובדין דישראל עבדין לתתא, מתערי עובדא לעילא. ובההוא זמנא אתדחייא ההוא ערלה, מכל עמא קדישא לעילא. ולההוא ערלה מתקני מאנא חדא בעפרא, לאשראה ההוא ערלה בגויה. ברזא דכתיב, (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו. (בראשית ג) ועפר תאכל כל ימי חייך.

שְׁהָרִי בָאוּתוֹ הַזְמַן שְׁמַת־פְּנִסִים הָעַם הַקְדוֹשׁ לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ הָעֶרְלָה מִלִּפְנֵי הַבְּרִית, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַנֵּס אֶת כָּל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ וּמַתְגַּלָּה וְדַאי לְהַעֲבִיר אֶת אוֹתָהּ הָעֶרְלָה לְמַעַלָּה מִלִּפְנֵי בְרִית הַקְדוֹשׁ. שְׁהָרִי כָּל הַמַּעֲשִׂים שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים לְמַטָּה, מְעוֹרְרִים מַעֲשֶׂה לְמַעַלָּה. וּבָאוּתוֹ זְמַן נְדָחִית אוֹתָהּ הָעֶרְלָה מִכָּל הָעַם הַקְדוֹשׁ לְמַעַלָּה, וּמַתְקִינִים לְאוֹתָהּ הָעֶרְלָה כְּלִי אֶחָד עִם עֶפֶר לְהַשְׁרוֹת אוֹתָהּ הָעֶרְלָה בְּתוֹכוֹ, בְּסוּד הַכְּתוּב (ישעיה סה) וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחֻמוֹ. (בראשית ג) וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.

טקסט הזהור

מִכָּאן, (תיקון ס'א) דְּלֹא אֶצְטְרִיךְ לְאַנְהֲגָא קָלָנָא בְּהָהוּא אֲתֵר, אִף עַל גַּב דְּמַעֲבְרֵי לִיָּה מִקְמִי הָאִי בְרִית, וְדוֹכְתִּיהָ, כַּד מַתְעַבְּרָא מִהָאִי בְרִית, עֶפְרָא אִיהוּ, (ס'א דהא) דְּהָרִי בְּתֵר דְּהָהוּא נָחַשׁ אֶתְעַבְּרָ מִקְמִי אָדָם, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שׁוּי לִיָּה מְדוּרִיָּה בְּעֶפֶר, דְּכִתִּיב וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ. וְכִיּוֹן דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כַּד אֶעְבֵּר לִיָּה מִקְמִי אָדָם שׁוּי מְדוּרִיָּה בְּעֶפְרָא וְאֶתְקִין לִיָּה, כַּד בְּהָהוּא גְּוֹנָא מַמָּשׁ, אֲנִן צְרִיכִין כַּד מַעֲבְרִין לְעֶרְלָה, לְאַתְתְּקָנָא לִיָּה עֶפְרָא, לְמַהּוּי בִּיה מְדוּרִיָּה.

תרגום לעברית

מִכָּאן שְׁלֹא צְרִיךְ לְנַהֵג בְּזִיוֹן בְּמָקוֹם הַהוּא. אִף עַל גַּב שְׁמַעֲבִירִים אוֹתוֹ מִהַבְּרִית הַזֹּה, וּמִקוּמוֹ כַּאֲשֶׁר נִפְרָד מִהַבְּרִית הַזֹּה הוּא עֶפֶר, (שהנה) שְׁהָרִי אַחֵר שֶׁהִנָּחַשׁ הַהוּא הָעֶבֶר מִלִּפְנֵי הָאָדָם, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם לוֹ אֶת מְדוּרוֹ בְּעֶפֶר, שְׁכֵתוֹב וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ. וְכִיּוֹן שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּשְׁהַעֲבִיר אוֹתוֹ מִלִּפְנֵי אָדָם, שֵׁם מְדוּרוֹ בְּעֶפֶר וְהִתְקִין אוֹתוֹ, כַּד בָּאוּתוֹ גְּוֹן מַמָּשׁ אֲנִי צְרִיכִים כְּשִׁמְעֵבִירִים אֶת הָעֶרְלָה, לְהִתְקִין לָהּ עֶפֶר שְׂיִהְיֶה בּוֹ הַמְדוּר שְׁלוֹ.

כָּל אָדָם צְרִיךְ לְהַקְרִיב אוֹתוֹ בֶּן קֶרְבֵּן לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁמְחָה, בְּרִצּוֹן הֵלֵב, לְהַכְנִיסוֹ תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה, וְנָחַשׁב לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא קֶרְבֵּן שְׁלָם שְׂיִתְקַבֵּל בְּרִצּוֹן.

כָּל בַּר נֶשׁ אֲצִטְרִיךְ לְקַרְבָּא הֵהוּא בְּרָא קַרְבְּנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּחֻדּוֹה, בְּרַעוּ דְּלִבָּא, לְמִיעַל לִיָּה תַּחֲתֵּי גִדְפוּי דְּשְׁכִינְתָּא, וְאַתְחַשֵּׁב קִמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ קַרְבְּנָא, שְׁלִים לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעוּא. וְקַרְבְּנָא דָּא, כְּגִוּוֹנָא דְּקַרְבְּנָא דְּבַעֲיָרָא, דָּא לַח' יוֹמִין, וְדָא לַח' יוֹמִין, דְּכַתִּיב, וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה, בְּמֵאֵי יִרְצָה. בְּמַעֲבַר עָלֶיהָ חַד שַׁבָּתָא, כִּיּוֹן דְּאֶעְבַּר עָלֶיהָ חַד שַׁבָּתָא, כְּדִין יִרְצָה דָּא לְקַרְבְּנָא, וְדָא לְקַרְבְּנָא. אֲמַאי. בְּגִין דְּאַתְדַּבֵּק וְאַזְדַּמֵּן לְגַבֵּי הֵהוּא שַׁבָּת, רָזָא דְּבְרִית קֳדִישָׁא, וְעַל דָּא כָּלָא בְּרָזָא עֲלָאָה אִיהוּ. (ע"כ רעיא מהימנא)

תרגום לעברית

וְהַקְרְבֵן הַזֶּה, כְּמוֹ קְרִבֵּן הַבְּהֵמָה. זֶה לְשִׁמְנָה יָמִים, וְזֶה לְשִׁמְנָה יָמִים, שְׁכָתוֹב וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה. בְּמָה יִרְצָה? בְּזֶה שְׁעוֹבְרֶת עָלָיו שַׁבָּת אַחַת. כִּיּוֹן שְׁעוֹבְרֶת עָלָיו שַׁבָּת אַחַת, אָז זֶה יִרְצָה לְקַרְבֵּן, וְזֶה לְקַרְבֵּן. לְמָה? מִשּׁוּם שְׁנִדְבֵּק וְנִזְדַּמֵּן אֶל אוֹתָהּ הַשַּׁבָּת, סוּד בְּרִית הַקֳּדֶשׁ, וְעַל כֵּן הִכָּל הוּא בְּסוּד עָלִיוֹן. (ע"כ רעיא מהימנא).

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

(ויקרא יב) בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ וְגו'. תָּא חֲזִי, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, נִטְלָא מִבֵּי מַלְכָּא מְזוֹנָא לְרוּחִיָּהוֹן דְּכִנֵּי נָשָׂא, וְזִנְתָּ

תרגום לעברית

בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ וְגו'. בָּא רָאָה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל נִטְלָת מִבֵּית הַמֶּלֶךְ מְזוֹן לְרוּחוֹת בְּנֵי הָאָדָם וְזִנְתָּ אוֹתָם בְּקִדְשָׁה, פֶּרֶט לְאֵלָהּ, שְׁעַד שְׁמִתֵּי־שְׁבוֹת בְּגוּף אוֹתָן רוּחוֹת. אַחֲרֵי שְׁלֵשִׁים וּשְׁלֹשָׁה יָמִים הִיא מְשַׁגִּיחָה עֲלֵיהֶם כָּל יוֹם, שְׁהֲרִי הָרוּחוֹת

נקשרות בגוף כשאר בני העולם. כמו שהיא לא שורה אלא במקום שלם, כך כל מעשיו
כגון זה, עד שנשלמים. בכל קדש לא תגע, להשגיח עליהם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.